

Reidar Lien kommer neppe tilbake til bordet...

Per Breck- Reidar Lien var i en årrekke vårt beste makkerpar. De var fast inventar på landslaget og de har en merittliste de aller fleste av oss bare kan drømme om. I årene 1977-1983 vant de tre parfinaler, tre NM-klubber og to seriemesterskap. Internasjonalt er nok 3.plassen i OL i Valkenburg i 1980 den største prestasjonen, kanskje sammen med 3.plassen i EM både i 1974 og 1983.

I 1984 var plutselig halvparten av paret borte, som dugg for solen. "Siden har ingen sett ham.."

Av Snorre Aalberg

Hvor ble de av ?

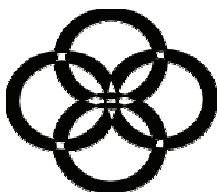
Noen av oss får aldri nok bridge. Det å legge kortspillet på hylla og finne ut at livet kanskje har andre sider som er viktig å dyrke, vurderer vi ikke en gang.

En av de som fikk nok av bridge og valgte å prioritere annerledes, er vår gjest i dag, Reidar Lien. Vi starter vårt aldri så lille intervju med følgende spørsmål:

Hvordan har du klart å holde deg så avholdende fra noe som var en så viktig del av livet ditt før ?

"På NHH lærte vi om "Loven om det avtagende grenseutbyttet", og den trådte inn her. I 1983 hadde jeg spilt bridge i godt over 20 år, hvorav mer enn 10 år med internasjonal spilling. Dette krevde intens trening og mye tidsbruk. Da hadde jeg opplevd så meget interessant at det ble stadig mindre utbytte for det samme antall timer i trening og spilling. I tillegg hadde jeg en krevende jobb og en familie som jeg gjerne ville tilbringe mer tid sammen med, så jeg

følte at det var tid for en omprioritering.

Når vi lurer på om han slutta å interessere seg for bridge samtidig som han slutta å spille, kan Reidar Lien (heldigvis) bekrefte at han daglig leser bridgespalter i aviser og han abonnerer på BIN.

- *Jeg vil komme tilbake til hvorfor du la inn årene, men har du noen gang vært inne på tanken om å gjøre come-back ?*

Nei, aldri. Da jeg sluttet, var det helt slutt. På alle nivåer. Jeg har bare gjort fire unntak. Jeg var reserve under NM-finalen i 1984, som æresmedlemmer spilte Per Breck og jeg jubileumsturneringen for Bergens Bridgeklubb i 1992 (som vi for øvrig vant), og så har vi to ganger akseptert å være "gave" til runde dager for bekjente (siste gang som robbermotstandere i anledning av professor NHH Terje Hansens 65-årsdag).

- *Jeg tar meg den frihet å komme med en liten betraktning av mer bridgefilosofisk art (hvis det er noe som heter det ?) og påstår at bridge ikke er et spill en kan lære, men et spill en må forstå. Personer en anser for å være godt over gjennomsnittlig intelligente blir aldri flinke, mens andre som neppe kan sies å ha stått først i køen da kruttet ble oppfunnet, viser seg å bli dyktige. Er det noe i dette ?*

fra storhetstiden på 70-tallet..

Jeg tror nok at du kan lære mye, men for å bli en virkelig god spiller, må du også ha forståelse for spillet (talent).

- *Jeg vet ikke hvor langt framme i køen du sto da det samme kruttet ble oppfunnet, men hva mener du var dine sterke sider som bridgespiller ? Etterpå kan du kanskje si noe mer generelt om hvilke egenskaper du mener er de viktigste for å bli en dyktig bridgespiller.*

Jeg tror at mine analytiske egenskaper, kombinert med en god hukommelse samt fantasi og psykologi var blant mine sterke sider. Det siste har jo Victor Mollo skrevet mange bøker om, og det er en udiskutabel fordel å ha det engelskmennene kaller "presence at the table" (fornemme hva som går for seg rundt bordet). Se bare på Geir Helgemo og hva han får til der og da (ved bridgebordet), uavhengig av matematiske sannsynligheter.

Et litt tenkt scenarie. En av dine venner har kvalifisert seg for NM par 2008. I siste liten melder hans makker avbud. Du er på Lillehammer i et annet ærend og blir spurt om du kan steppe inn. I en øyeblikk av nestekjærlig omsorg, sier du ja og setter deg ned for å spille 170 spill. Jeg regner med at utholdenheten vil være det du sliter mest med, men sett bort fra det: Jmf det jeg sa om å skjønne spillet, ville du klart å hevde deg eller ville du dummet deg ut ?

Jeg ville neppe dummet meg ut (håper jeg), men ville nok fått problemer med konsentrasjonen etter hvert. Men det største problemet ville nok vært at motivasjonen hadde manglet.

- *Du og Per Breck var det desidert beste paret (kanskje etter hvert sammen med Tor og Leif Erik) på 70-tallet og inn på 80-tallet. Jeg mener å huske at dere spilte italiensk-inspirert sterk kløver. Var det systemet som gjorde dere så overlegne eller var dere rett og slett flinke kortspillere ?*

Navnet vi ga systemet vårt (West Coast Viking Club, advanced), var nok mer sofistisert enn systemet selv, og var nok mer myntet på å imponere våre motstandere. Det fungerte godt til og med utgangsnivå, mens det ble mer behov for gode vurderinger når det dro seg mot slemsonen. I forhold til enkelte av dagens systemer der man til slutt vet alt om fordeling og styrke, samt hvilke honnører makker har i hvilke farger, var det nok et mer "naturlig" system. Meldevurderinger og spillestyrke har ganske sikkert hatt den vesentligste del av æren for vår suksess.

- *Jeg regner med at du ikke vil skryte uhemmet av deg selv, så derfor spør jeg heller slik, "Hvordan var Per Breck som makker og hva var det som gjorde han til en så glimrende kortspiller?"*

Per var et naturtalent som kortspiller, og hadde en egen evne til nærmest å kunne "snuse" seg frem til kortsitsen. Han resonnererte godt, fulgte med i hva som skjedde (eller ikke skjedde) ved bordet, og hadde en egen evne til å dra selv de vanskeligste kontraktene i land. Selv da han i et internasjonalt mesterskap ble spillende 2 hjerter doblert i åpnerens farge (han hadde ikke sett åpningsmeldingen og trodde at min innmelding med 2 kløver var første melding!), klarte han å manøvrere seg til 8 stikk! Uten forkleinselse for noen andre regner jeg ham som Norges klart beste kortspiller inntil Geir Helgemo dukket opp på arenaen.

Reidar Lien holder en knapp på Helgis som vår største stjerne, tett fulgt av Per Breck !!

- *Jeg mener også å huske at dere et år vant NM par med flere mil og at dere hadde en score på godt over 60%. Stemmer ikke det? Du har kanskje andre gode minner fra din aktive karriere som du vil dele med oss?*

Jeg husker i hvert fall at vi i et NM hadde flere poeng etter lørdagen enn nr. 2 hadde etter søndagen!

Andre gode minner er det selvfølgelig mange av. Skal jeg velge ett spill fra den internasjonale arenaen, tar jeg et bevis på at psykologien betyr mye.

Motparten var i 5 ruter i sonen, der det sto 13 stikk på en rett frem spillemåte. Jeg spilte ut spar, og inne på esset slo spilleren trumfess. Jeg satt med damen annen, mens konge, knekt fjerde lå i bordet. Jeg la damen i tråd med Terence Reeses råd: "When an honour is bound to fall on the next round, it is generally good tactics to play it at once". Spilleren tok for kløver ess (jeg hadde singleton), tenkte lenge og slo så hjerter ess og dame, slik at Per kom inn på kongen (som jo satt i saks). Per tok deretter et sparstikk og ga meg en kløverstjeling. Ansiktsuttrykket til spilleren da jeg stjal kløverkongen hans var et syn verd, og våre makker var meget takknemlige for å vinne et spill de hadde regnet med å tape (de hadde stoppet i 3 hjerter).

For å krydre denne artikkelserien håper jeg å få litt sladder og eventuelt få bekreftet eller avkreftet historier som har versert. Det ryktes at noen turer i forbindelse med landslaget på sytti- og åttitallet var noen skikkelige sjøslag. RKK og Nordbysjefen har vel aldri vært de som har gått stillest i dørene, ei heller Tor og Leif Erik. Er du løst fra taushetsplikten og kan komme med noen saftige historier?

Her er det bare å beklage! Jeg har aldri vært noen festløve og gikk alltid tidlig til køys. Jeg ville gjerne slippe å spille siste halvrunde i kveldskampen. Men jeg tror dessuten at ryktet om "sjøslag" var betydelig overdrevet. I hvert fall har jeg aldri opplevd at noen av våre lagkamerater har latt "night-capen" gå ut over spillingen dagen etter.

Skuffende, Reidar. Vi skal ha en samtale med Leir Erik Stabell en av de neste bulletinene. Da håper vi på mer krutt..

- *Denne artikkelserien skal egentlig handle om hvor det ble av dere. så la oss spole tilbake til 1983. Jeg har en mistanke om at det var en konkret hendelse som gjorde at du la opp som aktiv bridgespiller.*

Det er riktig at det ble en plutselig bevisstgjøring av at det var på tide å gi seg. Det var en lørdag i juni 1983 da Per og jeg var på Flesland for å ta fly via Oslo til en landskamp i Stockholm før EM i Wiesbaden samme år. Men en teknisk feil på flyet gjorde at vi ikke kunne rekke forbindelsen i Oslo, så vi ringte til landslagskapteinen og ba ham om å innkalle reserveparet. Han sa at det var OK, og så sa jeg at det var jo synd at de skulle dra helt til Stockholm for å få spille bare lørdag ettermiddag. Da ble vi enige om at de kunne spille hele helgen, mens vi sto over. På vei tilbake til byen fra flyplassen så Per og jeg på hverandre og sa: "Jippi, nå får vi helgen fri". Der og da tenkte jeg at når du er så begeistret for å slippe å spille en landskamp, da bør du gi deg! Og det gjorde jeg, spilte bare EM i Wiesbaden og la deretter opp.

- *Jeg vet også at du har vært en markant skikkelse i finansmiljøet i Bergen i flere tiår. Gitt at du/dere fortsatt hadde hatt ambisjoner, ville det vært mulig å kombinere en fortsatt bridgekarriere med dine ambisjoner som yrkesutøver ?*

Alt er selvfølgelig mulig, det er mange bedriftsledere som har vært internasjonale bridgespillere (for eksempel Georg Rosenkrantz). Men nok var nok for meg innen bridgen, og det har jeg aldri angret på.

La oss bytte fot litt og få høre om hva det var en av Norges beste bridgespillere i 1983 ønsket å bruke livet sitt til når bridge ikke lenger tok tid og plass.

Resten av 80-årene var jeg viseadm. dir. i Bergen Bank, deretter det samme etter fusjonen med DnC til Den norske Bank, før jeg overtok som adm. dir. i Bergens Skillingsbank (senere omdøpt til Bergensbanken) i 1992/93. Der hadde jeg en 10-års kontrakt, og etter 2002 har jeg drevet med rådgivning innen økonomi, finans og ledelse, kombinert med en rekke meget interessante styreverv,

Hvis du spør om jeg har opprettholdt kontakten med bridgespillere, er det også så som så med det. Min tidligere makker Per Breck har jeg kontakt med, det samme med lagkameratene Helge Sjo og Kaare Høy Müller

- *Da jeg ringte jeg for noen dager siden, var du akkurat på vei til å spille golf. Du nærmer seg vel pensjonistalder hvis jeg ikke har telt helt feil, så golf er livet ?*

Med en flott familie, herunder seks barnebarn, en meget aktiv rådgivnings- og styrevirksomhet samt mange fine reiseopplevelser, er selvfølgelig livet langt mer enn golf. Men som fritidsaktivitet har nok golfen overtatt for bridgen. Da du ringte, var jeg på vei inn på den 18. greenen på Old Course på St. Andrews, golfens Mekka. Jeg begynte å spille golf da jeg ble 60 år, og har særdeles stor glede av det på mitt nivå (hcp 22,5). Slik sett kan du si at jeg har skiftet ut det grønne bordet med den grønne "greenen", et stillesittende innemiljø med mye frisk luft og mosjon, og jeg har ikke lenger noen å skylde på når det ikke går helt som jeg hadde tenkt meg! Det må vel kunne sies å være et godt bytte?

- *Helt til slutt, spiller du på BBO ?*

Nei, jeg spiller ikke bridge i noen form noen steder.

Vi takker for praten med en mann som virker definitivt å ha tatt farvel med bridgen. Om denne samtalen skulle vekke til live minner om fordums tid, tviler jeg på om det er nok til å få han tilbake til oss igjen.

Uansett, takk for at du ville bidra i denne serien, "Hvor ble de av?".

Hvis jeg ønsker å lodde ut spillere til min 50-årsdag, stiller du da ?